

ئه شانوگه‌ریه‌ی سوڤوکلیس بو یه کهم جار له ئەسینادا سالی ۲۰۰۴ ز پێشکەش‌کراوه ، بەلام بەم شێوه تازەیه له ۲۰ کانوونی یه کهمی ۱۹۲۲ له سەر شانۆی ئەتیلی له پارێسدا پێشکەش‌کرا . که سه کان .

- ۱ - ئەنئینگونا : کچی شا ئۆدیب شای پێشووی سییه
 - ۲ - ئیسمینا : خوشکی ئەنئینگونا
 - ۳ - ئیریدس : ژنی کریۆن
 - ۴ - کریۆن : شای سییه
 - ۵ - هیمۆن : کوری شا کریۆن و ده‌زگه‌رانی ئەنئینگونا
 - ۶ - تیرسیاس : یه‌کیک له پیره زاناکانی سییه
 - ۷ - تیه‌که : نۆینه‌ری گه‌ل
 - ۸ - په‌یامبه‌ر
 - ۹ - پاسه‌وان
- شوین : له به‌رده‌م کۆشکی سییه

تیه‌که ته‌نها ده‌نگێکی بلنډ و خێرای لی‌هه‌لده‌سی ، وه‌ك بلیت ووتاریکی رۆژنامه ده‌خوێنته‌وه ، له «دزێکی» ناوه‌راستی دیکۆره‌که‌وه دێته‌ ده‌ر . .

په‌رده به‌رز ده‌یته‌وه و ئەنئینگونا و ئیسمینا له ناوه‌راستی شانۆکه‌دا ئی‌جووله‌ روو به رووی یه‌ك وه‌ستاون .

دیمه‌نی به‌که‌م

ئه‌نئینگونا : ئیسمینا ، خوشکه‌ گیان ، ده‌ بزانه تاقه‌ یه‌ك موسییه‌تیکی ئیرسی ئۆدیب هه‌یه‌ جویتەر به‌سه‌ر ئیمه‌یدا نه‌دای . . ؟ باشه ، هه‌ر ئیسته‌ یه‌کیکی دیکه‌ت پی‌ ده‌لیم ، ده‌ بزانه ته‌وانی هه‌لی بیی دوژمان چ پیلانی‌که‌مان بو ده‌تبه‌وه ؟ ئیسمینا : هه‌چ هه‌لی نا‌هه‌تم ، له‌و ساوه‌ی برا‌که‌مان یه‌کتریان کۆشت و له‌ شکرێ ئارجیه‌کان تێک شکان ، ئەم ژبانه هه‌یچی تێدانه‌ماوه من پی‌ی دلخۆش یادل‌گه‌رانم .

ئه‌نئینگونا : گوی بگه‌ر . . به‌لام باجاری له‌م رێه‌وه به‌چینه‌ ده‌روه نه‌بادا یه‌کی گۆبی لێمان بێت .

ئیسمینا : چیت پی‌یه ؟ چاوه‌کانت ده‌مشله‌ژنن .

ئه‌نئینگونا : ده‌پرسی چیم پی‌یه ؟ هه‌یه . . ئە‌ی گوا‌یا نابینی کریۆن ری‌ی داوه‌ برا‌یه‌که‌مان بنێزی و ئە‌وی دیکه‌یان نه‌ه ! بۆلینیس نه‌ده‌ی بنێزی و نه‌ ده‌ی که‌سیش بۆی بگه‌ری . . له‌شه‌که‌ی بو سه‌گگ و واشه‌ فری‌ ده‌دن . . ئە‌مه فرمانی کریۆنه ، که‌ ده‌ی من و تۆش ملی بو‌که‌ج که‌ین ، به‌لی . . منیش . ماوه‌یه‌کی که‌ به‌ خۆی دێت و فرمانه‌که‌مان بو‌ده‌خوێنته‌وه ، زووری‌ش مه‌به‌سته ئە‌م فرمانه‌ به‌ چاکی جیه‌جی‌بکری ، هه‌ر که‌سی‌کیش سه‌رپێچی تێدا بکا ده‌ی گه‌ل به‌رده‌بارانی بکا ، ئە‌وه‌ی پیمه‌ ئاته‌مه‌یه ، جا با بزانه‌ شایانی باوو با‌پیرانت ده‌ی .

ئېسىمنا : بەلآم دەلى چىم پى بىرى

ئەنتىگونا : پىشتىر پىيارى بىدە دەتوانى دەستى يارمەتىم بۇ درىژىكى ؟

ئېسىمنا : دەستى يارمەتتە لە چىدا بۇ درىژى بىكەم ؟

ئەنتىگونا : لە ناشتىنى مردوۋە كەدا

ئېسىمنا : دەتەوى سەرىپچى لە فرمانى پاشادا بىكەت و پىنژىت ؟

ئەنتىگونا : بەلى براكەم كە براى تۆشە دەنىم ، بەلى براى تۆشە ، دوۋانى كە تەرمەكەى بوو بە خوراكى درىدە ، خەلكى لۆمەى من ناكەن بە تەنھا .

ئېسىمنا : كىچى ھەى نەگبەت ! ئەى فرمانەكەى كرىۋن ؟
ئەنتىگونا : كى مافى ئەۋەى داۋەتى لە كەس و كارمان بىكات .

ئېسىمنا : ئەنتىگونا ! ئەنتىگونا ! باۋكە بەستەزمانەكەمان چاۋەكانى خۇى ھەلكۆلى بەلكو خوالى خۇش بى و دوۋايش بە بەدناۋى سەرىنايەۋە ، داىكىشان ، كە داىكى باۋكەمان بوو ، خۇى خىنكان ، براكانمان يەكتىران سەرىپى ، دە پروانە ، تەنھا ھەر من و تۆمەنەۋە ، دە ئىترىزانە چ جۆرە كۆتايەكى جەرگىر چاۋەرىيان دەكات ئەگەر سەرىپچى لە فرمانەكانى تاغاكماندا بىكەن . ئەنتىگونا ئىمە ئافرەتىن ، ئافرەت ، ناتوانىن بە سەرىپاۋاندا زال بىين . ئەۋانەى كاربەدەست و دەسەلاتدارن لە ئىمە بە ھىزىرو زۆردارتىن ، من فرمانى دەۋلەت جىيەجى دەكەم ئومىدىشم زۆرە بۆلىنىس گەردىم ئازادبىكات . مەگەر ھەر شىت شان بداتە بەر ئىشىك و سوورىش بزانى لە وزەى ئەۋدانىە .

ئەنتىگونا : من زۆرت لى ناكەم چونكە نامەۋى بە نابەدلى يارمەتىم بەدەت ، چى بە باش دەزانى ئەۋەبەكە ، بەلآم من براكەم دەنىم و زۆرىشم پى خۇشە دۋاى ئەۋە بىرم ، ئەۋساش دوو ھاۋرى بە تەنىشت يەكەۋە دەنىزىن ، چونكە بەلای مەۋە ، رازى كىردى دلى مردوۋان گەلىك گىرنگىر و پىرۆزىترە لە رازى كىردى دلى زىندوۋان ، تۆش خۇت بەرپىسارى رەفتارەكانتى و ئەگەر ھەزىش دەكەت دەتوانىت تەنانەت جىنو بە خواكانىش بەدەت .

ئېسىمنا : من جىنو نادەم ، بەلآم ھەست دەكەم دەسەلات و

تواناى ئەۋەم نىە روۋبەروۋى شارىك بىمەۋە بە جارى .
ئەنتىگونا : تۆ بۇ خۇت بەھانە بدۆزەرەۋە ، مەنىش ئەچم كۆرىك بۇ براكەم ھەلبەكەم .

ئېسىمنا : تۆ شىتى ، لە تاو تۆ ھەموۋ لەشم دەلەرزى .
ئەنتىگونا : ھەقت بە سەرىمەۋە نەى ، بىر لە خۇت بىكەرەۋە
ئېسىمنا : ھىچ نەى لای كەس باسى مەكە . . مەيدىركىنە ۋەك من نايدىركىنم .

ئەنتىگونا : ھىچ مەشارەۋە ، دەتوانى بە كەبى خۇت قسە بىكەت ، چەن پىۋىستە بە قسەكانت ھەبە ھەر ئەۋەندەش پىۋىستە بە لى دەنگىكەت ھەبە .

ئېسىمنا : ئەم دلە گىرئىبەربوۋە ھىۋر كەرەۋە
ئەنتىگونا : نە ، من ئىشى خۇم دەزانم ، دەزانم چى دلم رازى دەكا ، يان دەبىت رازى بىكا .

ئېسىمنا : بەلى ، بە مەرجى ھەموۋ شتى بە كەبى خۇت بىت ، بەلآم كى دەلى ۋادەبىت ، تۆ دەتەۋى شتىك بىكەت لە وزەى تواناى كەسدانىە .

ئەنتىگونا : چەندم لە وزەدانى ھەر ئەۋەندە دەكەم .
ئېسىمنا : بەلآم تۆ دوۋاى كلاۋى بابردوۋ كەتوبىت
ئەنتىگونا : ئەم چەنەبازىيەت رەزات گران دەكاۋ مردوۋەكەشت لى دەرەنجىنى ، ۋازم لى بىنە ، ئەگەر سەرىنەكەۋتم ھىچ نەى سەرىبەرز و روۋ سوور دەمىم .

ئېسىمنا : «بە پلىكانەكانى لای راستدا سەردەكەۋى» باشە دەپرۆ دەى شىتە ، من دەزانم ئەم دلەت دەتفەۋىتىنى «دەچىتە دەرەۋەۋە ئەنتىگونا بە تەنھا دەمىنىتەۋەۋە بىر لە نىازەكەى دەكەتەۋە» .

لە پىشت پەردەى لای راستەۋە خۇى ون دەكا .
تېپەكە : ئەى ھەتاۋ ، بە بەر چاۋە ئاگرىنەكانتەۋە ئارچىەكان كە ھاتبوۋن بۇ يارمەتى دانى بۆلىنىس و بە قسە پىروپوچەكانى ھەلخەتابوۋن ، تىيان تەقاندو ھەلاتن ، جۆبىتەر زۆرى رىق لە لووت بەرزى دەبىتەۋە ، قەلغانەكانى لووت بەرزى و فىزىلىيان دايە بەر بروسكەۋ ھەۋرە تىرىشقە . ھەر ھەۋت سەركىدەكە – كە بۇ گىرتى ھەۋت درگا.كەى قەلآكە ھاتبوۋن – چەكىان فرى داۋ ھەلاتن ، جگە لە دوو براكە كەس لە مەيدانى شەردا

نهما .

ئیستاش سیبیه کان سهرکه وتنو گه لیش گورانی خوشی و بهختیاری ده لیت و نهوش کریونه ، پاشای تازه مان .

کریون : «لای درگای چه په وه وه ستاوه»

هاونیشتمانان ، خواوه نده کان هم شاره یان له ویران و کاول بوون پاراست ، منیش ئیستا که ئیوم کو کرده ته وه ده زانم چهن ریزو حورمه تان له دلدايه بهرامبر بنه مالهی لائیوش و چهن دیش دلسوزی ئودیپ و کوره کانین ، ههر دوو کوره که ی ئودیپ به کترین کوشت ، بویه گشت کاروباری ده ولت که وته ده ست من .

مروف پیش تاقی کرده وه زه حمه ته بنا سریت ، به لام من لومه ی نهو که سانه ده که م که حوکم ده که ن و رای ده رور و به ره کانین و هرنانگرن ، لومه ی نهو سه روکه ده که م که به رزه وه نندی کومه لانی میللت ده کاته قوربانی به رزه وه نندی تاکه که سیک . نامه وی وایزانن هم قسانم بو نه وه یه پاکانه لای دوزمان بکه م ، چونکه ده سه لاتداری دادپه روه بی دوست و هاوری ی نیه ، منیش به پی ی هم بیروپراو مه بده ثانه کاروباری ده ولت به ریوه ده به م ، ههر له بهر نه مه شه نهو بریاره م ده رهق کوره کانی ئودیپ ده رکرد . ئوتیوکل سه ربازیکه به نه وه پری ریزو شکومه ندی وه ده بی بنیزری ، به لام بولینیس له ده ره وه گه رایه وه بو نه وه ی ناگرمان تیبه ردا و له ناومان به ری ، بو نه وه ی بمانکا به کویله و زه لیلان بکات ، بویه بریارم دا هیچ جوړه داب و ده ستوریکي ریزو حورمه تی بو نه کری و له شه که ی بخریته بهر سه گ و واشه ، نه مه یه بریاره که م و وابه ئیوه شی راده گه ییم .

تیه که : ده م خوش کریون ، ههر خوت ده زانی چون ئیمه و مردووانیش به ریوه به ریت

کریون : فرمانه کانم جیه جی بکه ن

تیه که : به پایوه کانتی بسپیره

کریون : پاسه وانه کان چاودیری له شه که ده که ن

تیه که : که واته ده بی چی بکه ن

کریون : نابی به هیچ جوړی له له یاسالادان چاوپوشن

تیه که : توبلی ی که س هه بیته نه وه نده شیت بی و مل له چه قو

بسویت و بو مهرگی خو ی بگه ری

کریون : مردن چاوه ری ی ده کات ، به لام له گه ل نه وه شا زور جار پاره په رستی خه لکی شیت ده کا پاسه وان : «دینه ژورره وه ، کپنوش ده باو ده س به قسه کردن ده کات» .

ناتوانم بلیم تاگه یستمه لات بالم گرتبه وه ، نه خیر ، چونکه جاروبار له ری پشوویه کم ده دا . به خوم ده گوت ، مه رو . مه رو . به لام له گه ل نه وه شا نه گه ر کریون هم هه والهی له یه کیکی دیکه وه پی بگا ، نه و مه ترسیه که گه وره تر ده بیته . رینگا که کورته ، به لام بو من زور دریزبوو ، به کورنی نه وه تام . به کورنی ، هیچ جوړه هه والیکي خوشم پی نیه .

کریون : نه وه شیت بوویت ؟

پاسه وان : پیشر نه وه ی په یوه نندی به خومه وه یه ده لیم ، هه له ی منه و ناشزانم هه له ی کی یه ، خواش هه لئاگری سزام بده ی .

کریون : هم گه ره لاوژی به ت له چی ؟ بوچی بی پیچ و به نا قسه م بو نا که ی ، له وه ده چی ده ته وی به م پراوه ریویه هه والیکي خرابم پی رابگه یینی .

پاسه وان : مه ترسیه که جهرگپره ، ده ست و نه ژنوی پی او ده شکینی .

کریون : قسه بکه

پاسه وان : باشه قسه ده که م ، مردوه که نئیرا

کریون : ها . کی ویرای نه مه بکا ؟

پاسه وان : نه که س بینی و نه که سیش ده زانی کی یه ، ته نانه ت شوینه واری پاچی یاخا که نازیکیشی به جی نه هیشتوه ، نه جی پی ی مروف ، نه جی تایه ی عه ره بانه ، هیچ شتی نیه تاوانباره که مان بو ده س نشان بکا . له گه ل به که م گزنگی خورا تهرمه که نه وه نده ی خول به سه ردا درابوو که که س نه توانی ده ری به یینه وه ، ههر یه کیک له ئیمه نه وه ی دیکه ی تاوانبار ده کردو خهریک بو بی به شهر له ناو خومانا ، هه موو پاسه وانه کان جی ی گومانن ، به لام هیچ به لگه ییکیشمان به ده سته وه نیه بهرامبر به که س . سویندمان خوارد ، به سه ر پشکودا هه نگاو هه له یینه وه و ئاسنی سووره وه کراو بگرین به ده سته وه تاکو تاوانباره کان و نه وانه ی یارمه تیشیان داوون

ده دوزينه وه ، له دوايشدا بپارمان دا هممو شتی به جه نابت رابگه ينين . ناو نووسمان کرد و ناوی من دهرچوو .

تپه که : تو بلیت نه مه ئی شی خواوه نده کان نه ییت ؟

کریون : به سه پیره میړده گه وچه ، خواوه نده کان نه وه که سانه نانیژن که په رسگا کان ده سووتین و داب و ده ستور تیک ده دن و قوربانیه کان ده دزن . قهت خواوه نده کانت دیوه چهز به خراپه بکه ن ؟ نه خیر . . هزار جار نه خیر ، به لأم نه م کاره چاومی کرده وه ، بیستبوم لم شاره دا چه ن خائیک هه ن دزی ده سه لاتی من پرته و بوله یانه ، تیا شیا نه هه به به دزی به وه خه ریکی یاخی بوون ، ده بی نه م تاوانه یان پی بیژرم ، مروئی بی چاره پاره ی داهینا ، پاره ی چه پل ، نه و پاره به ی شار ویران ده کاو دلّه پاکه کان دهره نجینی و رهوشتی کومه ل تیک ده دا . نه وانه ی پاره له ری ی دهرکردون و بولینسیان ناشتوه گوری خویانیشیان هه لکه ندوه ، نه گهر نه وانه م بو نه دوزنه وه نیوه هه لده واسم ، ده بی نه و تاوانبارانه م بو بدوزنه وه .

پاسه وان : به هه رحال من تاوانبارنم

کریون : نه مه م به لاهه سه بریه ، کابرا تو خوت هه راجو هه رزان فروش کرده

پاسه وان : زور دلگرام به وه ی میریکی دادپه روه ری وه کو تو به م شیوه ناله باره وه هه له به شت هه لسه نگینی .

کریون : چا وچا ، به خوا سه بره ، جه نابی ره فتارو گفتاری من هه لده سه نگینی .

پاسه وان : نومید ده که م تاوانباره کان بدوزینه وه «ده چپته دهره وه و کریونیش به دوايا»

تپه که : مروئی خولقنده ییکی تاکه ، سواری شه پوی دهریا ده بی ، کارده کا ، بالنده کان و ماسی راو ده کا ، چه یوانه کتوی رادینی ، بیر ده کاته وه ، قسه ده کا . . مروئی یاسا داده هیئی ، خوی ده نیژی ، ماله که ی داده پوئی و له نه خوشی خوی ده دزیته وه . . مهرگ تاکه نه خوشی ییکه ده سه لاتی مروئی به سه ردا ناشکی . چا که . . و خراپه ده کات ، کاتی که مل بو یاسا کافی ناسمان و زه وی که چه ده کات مروئی کی خانه دان و نه جیب زاده به ، به لأم که سه ر پیچیان تیدا ده کات ده گوری و به و جوړه نامینی . هیچ جوړه تاوانباریک له دلّی مندا جی ی

نایته وه . .

نه ی خواوه نده کان ، چه موعجزه ییکی سه بره ، که س باوه پر ناکات به لأم راسته وه هایشه .

تو بلیت نه نتیگونا نه ییت ؟ نه نتیگونا توت یاخی بویت ؟ توشیت بویت تا به م جوړه به دوا ی مهرگی خوتا بگه رییت . «له پیشدا نه نتیگونا له پرده ی لای راسته وه دپته ژووره وه و پاسه وانیک شانی گرتوه ، دوا یی پاسه وانه که ش دهرده که وی ، پاسه وان : به تاوانه که به وه گرتان . کریون له کوی به ؟

پاسه وان : نه وه تا هات

کریون : چی بووه ؟

پاسه وان : میرم ، به ختی جه ختم به ره و نه و شوینه ی بردم که قهت به خه یالمدان نه ده هات پی ی تی بنیم لم کچه بیرسه . نه مه به تاوانبار .

کریون : له کوی و چون گرت ؟

پاسه وان : نه مه بوو مردوه که ی ده ناشت . له کاتی ناشتیا گرم .

کریون : سویند ده خویت

پاسه وان : به لی سویندی له سه ر ده خوم ، نه م بوو مردوه که ی ده ناشت

کریون : ده بزایم بوم بگپه وه

پاسه وان : له ترسی هه ره شه کانی جه نابت چوین له شه بوگه نه که ی مردوه که مان له گور دهره یناو به رووی له سه ر زه ویه که فریان دا ، پاشان چوینه سه ر گردیکی به رز تا له بوگه نی له شه که دوور که وینه وه ، قسه و گالته و گه پیمان له گه یه کدی ده کرد تا خه ومان لی نه که وی ، له پر ، نیوه پو بوو .

نه وه نده مان زانی ته پ و توژیکی زور به رزبوه وه و دارو دره خته بچکوله کانی له چا و ون کردین ، پاش ره وینه وه ی ته پ و تززه که نه م کچه مان لای تهرمه که وه بینی ، خه ریک بوو به هه مبو هیزیکه وه خولی به سه ر مردوه که دا ده کرد ، له دوا یی .

مه سینه ییکی دهره یناو گوره که ی تاو پرژن کرد . . یه کسه ر دامان به سه ریا و گرتان ، هه ر که لمان پرس ی بی نه وه ی نکووی لی بکا دانی به هه موو شتیکدانا ، پیم خوش نیه که س له جیانی خوم تووش بکه م ، به لأم تاوانبار هه ر تاوانباره ، سه ره رای

ئەوئەش ئافرەتە . لەبەر ئەوئە کارئەکی رەوايە خۆم رزگار بکەم ،
وانیە ؟

کریون : ئەئی تۆ . . هەر سەرکزی دل وریا . دان بە تاوانە کە تا
دەئیتت ؟ ئینکاری ناکەیت ؟

ئەنتیگونا : من وام کرد . ئەوا خۆم دەئیم .
کریون : «بە پاسەوانە کە» تۆ پرۆ ، خۆت لە هەلواسین رزگار کرد
پرۆ رزگار بویت .

«بە ئەنتیگونا» دەشتزانی من ئەم ئیشەم قەدەغە کردووە .
ئەنتیگونا : بەئی هەموو کەس دەبزانن ، چونکە بە هەمووان
راگە بەندرابوو .

کریون : لە گەل ئەوئە شدا گۆیت نەدایە فرمانە کەم .

ئەنتیگونا : ئەم قەدەغە کردنە لە جۆبیتەرەووە دەرنەچووە ،
دادیش ئەم جۆرە یاسایانە بەسەر کەسدا ناسەئینی ، هیچ کاتی
ئەوئەم بە بیردا نەدەهات یاسای تۆ ، کە ئەنجامی هەلچوونی
مروئیکی فانیە پێش یاسا نەمرەکان بکەوی با تۆماریش
نەکرابن . ئەم یاسایانە هەئەمرۆو دوئینی نین ، ئەمانە هەر
بوون و هەر دەشبن ئی ئەوئە کەس بزانی کەئی دانراون . کە
واتە چۆن رەوای هەقە بە هۆی ویستی تاقە کەئیکەووە لە
خواوئەندە کائەم یاخی ئیم ؟

باشم دەزانی ئەنجامی ئەم ئیشەئە من مەرگە بەلام ئای کە لە تافی
لاویدا مردنەم لاجوانە . . دەئەوی براکەم ئی گۆر بەئلمەووە
تامام و بێژدائەم تازارم بەدات . مادام ئەوئەم کرد ئیتر هەچئە دیم
لامەبەست نەئە ، ئیستەش خۆت شتی ئەگەر لەسەر ئەمە بە من
بئەئی شیت .

تپە کە : کەلە رەقە ، کچئە باوکی خۆبەئەئە ، کچئە ئۆدییە ،
لە تەنگانەدا عیناد و کەلە رەقە .

کریون : بەلام ئەوئە شتان لەبیر نەچیت ، ئەم جۆرە کەسانە زوو
لە ناو دەچن ، ئاسن تارەق ئی زووتر دەشکئەئە ، هەر جەلەوی
بچوو کیشە ئەسپەئە سەرکیش لفاو دەکات . . بە دەستی
ئەنقەست ئیپانەم دەکات ، گائە بە من و شانازی بە خۆبەووە

دەکات . ئەگەر وازی ئی بێئەم ئەو دەئیتت بە پیاوو من بە ئن
هەرچەندە من برای جۆکاستم . بەلام نابی نە خۆئە
خۆشکە کەئەئە لە سزا دەربازبن . دەئی ئیسمیناش دەستی ئە
ئیشەدا هەئەئە ، من وائیدە گەم دەستی ئەوئیشی تێدایە . پرۆ
بۆئی بدۆزنەووە ، پێش نەختیک لە کۆشکدا بێئیم . ئەوئەند
شلە ژابوو دەتگوت شەمشەمە کۆرەبە . ئەم جۆرە کەسا
خۆیان خۆیان ئاشکرا دەکەن . بەلام ئەوئەئە لەم بارەبەووە زۆر
پئەئە ناخۆشە و رقم ئی هەلدەسئەئە ئەوئەبە کە تاوانبار . لە گە
ئەوئەئە بەسەر تاوانە کەبەووە گێراووە ، خەریکە ئەو کە
ناپەسەندەئیم بۆ دەراز بێئەئەووە .

ئەنتیگونا : لە مردنەم زیاتر چیت دەوی ؟

کریون : هەچ

«ئەنتیگونا و کریون ئەوئەندە لە یەک نزیک دەبنەووە خەریکە
ناوچەوانیان لە یەک بەدا» .

ئەنتیگونا : ئیتر ئەم درێژدادریە بۆ ، نە من تۆم خۆش دەوی
تۆ منت خۆش دەوی ، ئەم هەموو خەلکەش کە بە با
چاوتەوئەن و چەلەت بۆئە دەدەن ، ئەگەر ترس لالی نەکردنا
چەلەیان بۆ من لیدەدا ، بەلام زۆلم و زۆرداری ئەوئەئە
هەبە کە حەزئەئە لە هەر شتیک بێت بیکات و دلی بە هەر چەبە
بیت بیئیسئە .

کریون : لە هەموو سببەدا تەنھا تۆ بە شیوئەئەئەئە چەوت
دەکەئەئەئە .

ئەنتیگونا : کەواتە هەموو کەس بە شیوئەئەئەئە چەوت
دەکەئەئەئە ، بەلام کە تۆ دئیت بیدەنگ دەبن .

کریون : ئەرئەئە لەو ئیشەئەئەئە خۆت تەریق نایبەئەئە

ئەنتیگونا : لە چئەئە تەریق بێئەئەئە ، لەوئەئە شەرەف و حورمە
براکەم پاراستووە ؟

کریون : ئەئەئە ئیتوکل ، ئەوئیش هەر برات نەئەئە ؟ پیاوانە
ناوماناو لە پیناو ئیمەدا مرد

ئەنتیگونا : هەموومان لە یەک باوک و یەک دایک بووین .

کریون : کهواته بۆ جنیو به براكهت دهدهیت ، بۆ کاری واده کهیت دژی بهرزه وهندی نیشته کهت بی ؟

ئهنتیگونا : بهلام مردوو وهك تۆ حوکم نادات !

کریون : چی ؟ کهواته خزمهتی خائینه کهت دهکرد

ئهنتیگونا : وهك برایتک مرد نهك دوزمن

کریون : بهلام ئهویان هێرشی هینایه سهر نیشته کهکی و ئه میان پارێزگاری له نیشتهان دهکرد .

ئهنتیگونا : مردن یهك یاسا به سهر ههر دوکیان دهسه پینی

کریون : بهلام نابێ تاوانبار و بی تاوان به یهك چاو ته ماشا بکرین .

ئهنتیگونا : کێ دهلی ئهم سنوو رو یاسایانهی تۆ دایده نیت هیج بابه خیکیان لای مردووان ههیه ؟

کریون : دوزمنی مردوو قهت نابێ به دوست

ئهنتیگونا : من بۆ خوشه و یستی خولقی تراوم نهك رق و کینه

کریون : کهواته بچۆره جیهانی مردوانه وه به ههوه سی خۆت خوشه و یستی کهت به کێی پێشکهش ده کهکی بیکه ، بهلام تا من مایتم ناهیلتم ئافرهت یاسا دابنی .

تیه که : ئهوه ئیسمینای به سزمانه ، فرمیسک گونا کانی تهر کردوه و خهفت رو خساری هه لێزرکاندوه

کریون : ئاه ! ماره سیس هاتی ، دهی قسه بکه ، بزاتم ئاگات لهم پێشیل کردنه ی یاسا هه بیه تهی من ههیه یان نه ؟

ئیسمینا : ئه گهر خوشکه کهم دانی پێدا ناییت ئهوا منیش له گه لایم و ئاماده م بۆ هه موو شتی .

ئهنتیگونا : دادگاری ئه وهت نادات ، تۆ ههفت چیه به سهر منه وه خۆت بۆ تووش ئه کهیت ، من ئهم ئیسه م به ته نها کردوه .

ئیسمینا : خوشکه گیان ، من ده موی له گه لندا بم

ئهنتیگونا : تازه کار له کار ترازا و له دهس ده رچوو ئیسمینا ، دوزه خ و دانیشتهانی میان به چاوی خویان بینی ، به ته نها میان بینی ، چی دی خوشه و یستی سه رزاری خوشکم به لاوه

مه به ست نیه .

ئیسمینا : بی به شم مه که له شه ره فی مردن له گه لندا ، شه ره فی ناشتی برا کاتم لی مه سین هوه

ئهنتیگونا : خوشکه بچکوله کهم ، نه له گه لندا بمره و نه شانازی شی پوه بکه ، مردنی من به ته نها به سه .

ئیسمینا : بهلام چۆن ده توانم بی تۆ زانم خوش بوی

ئهنتیگونا : ئه مه یان له کریون داوا بکه ، ئه ی تۆ یه کێک نیت له دهس و پوهنده دل سوژه کانی .

ئیسمینا : بۆ ئه وهنده چهز به بریندار کردم ده کهیت .

ئهنتیگونا : من پیکه نیم پیت دیت ، پیکه نینیکی ساردو سپری بی زه وق .

ئیسمینا : چۆن بتوانم خزمه تیکت بکه م

ئهنتیگونا : زبانی خۆت رزگار که ، منیش قهت به غیلی به و به شهت نابم

ئیسمینا : وازم لی ئینه هاو به شی چاره نوو سه کهت بکه م

ئهنتیگونا : تۆ زبانت هه لێزارد ، منیش مه رگ

ئیسمینا : تا توانم ئاموزگاریم کردی

ئهنتیگونا : ئاموزگار یه کانت باش بوون ، بهلام پرۆژه که ی خۆم به با شترزانی

ئیسمینا : بهلام هه له ی تۆ هه له ی هه مو مانه

ئهنتیگونا : دلنیا به ، تۆ ده ژت ، منیش زۆر له میزه وه دل م مردوه ، به که لکی مردوان نه بی به که لکی هیچی دی نایهت .

کریون : له وه ده چی ئهم دوو کچه شیت بووبن

ئیسمینا : ئه وه ی له ئیسه قه وماوه عه قلی له سه رماندا نه هیشته .

کریون : که به وه ی له گه ل تاوانبارانا هاو به ش بی و وهك ئه وان سزابدری ی ، ینگومان ده بی به شیت دابنریت .

ئیسمینا : چۆن داوام لپده که ی بی ئهنتیگونا بژم

کریون : چیتر باسی ئهنتیگونا مه که ، ئه و مردوه

ئیسمینا : چۆن ! ده زگیرانی کوره کهت ئه کوژی !

دوژمانانم بدهين . . پياو نهگه ر ژنيكي هيناو هاوتاي خوئي نه بو
 نهوا له باخه لياوشك ده بيته وه . بويه پيت ده ليم واز له م ئافره :
 يينه با له دوزه خا پياويك بو خوئي بدوزي ته وه .
 خانم دانيشتوه باسي ياساكاني جو بيته ر . ياساكاني خوئيتم ؛
 دهكا ! به سه . . جا من نهگه ر كه س و كارم ليم ياخي بن و دل
 لي يان نه ييشي . ده بي له گه ل سيبه كانا چون يم ؟ يان ده ؛
 له گه ل هه مواندا توندو تيژي بنويتم يان نه . هه رگيز به وانه
 هه لئاليم كه روو به رووم ده بنه وه . هيچ برييك له به ره لاني
 بي په روايي كاريگه رترنيه . چونكه شار ويران ده كهن و خوش
 خيزان تيك ده دن و سه ر بازه كان له خشته ده بن . جا نهگا
 نهو به ره للايه ئافره ت پيت نه وه خراپتر . . رهنگه له گه ل پيا
 مروف بتواني به هانه ييك بو پاشگه ز بوونه وه بدوزي ته وه . به لا
 قه ت ري ئي نه وه ناده م بلين جله وي خوئي داوه ته ده
 ئافره تان .

تپه كه : پاشام . نهگه ر پيري عه قل و هوشمي تيك نه دا
 وا تيده گم قسه كانت زور ژري و پهندي به رزي تي دايه
 هي مون : باوكه تو زور عاقل و ژري ، به لام من له ناو ميلا
 ده ژيم و گويم له گشت قسه و چه كانيه تي . باوكه تو گه
 تو قانده . له ترسي تو ووشه كاني پيش نه وه ي له زاري بيته
 قووتي ده دانته وه . به لام من گويم لي ئي ده بي چونكه من
 هه موو لاييك ده چم و گويم له هه موو جو ره قسه و قسه لوكيا
 ده زانم سيبه چ جو ره حوكميكي به سه ر نه م كچه خانه دا
 نه جيب زاده يه دا داوه كه تو به تاوانبار له قه لمي ده ده ؛
 «چي ! هه ر له بهر نه وه ي براكي ناشتوه ده يكوژن ؟
 پيچه وانه وه ده بي پاداشي بدرتي» نه مه يه بيروپاي ره
 خه لكه كه . بو خو م ، له هه موو شتي زياتر ريزي
 ده سه لاتت ده گرم ، به لام باوكه گيان ناي هه موو كاتي واپ
 هه ر خو ت راست ده كه يت و له سه ر هه قيت ، چونكه نهو
 وازناني كه له خوئي به ولاوه كه س عاقل و ژرو به هيزنيه ده
 مايه ي گالته جاري هه موو كه س ، عه قل ده بيته هوئي جياوا

كريون : كچي ديكه زورن
 ئيسمينا : به لام نهو ته نها دلي به نه تيگونا دا چوه
 كريون : قه ت رازي ناچ تاوانباري بي به ژني كوره كم
 نه نتيگونا : نه . . هي مون گيان ، باوكه ده يه وي چيت لي بكا
 كريون : به سيه تي ، من بهو باسه په ست و بيزار ده يم
 تپه كه : چون ده تواني كوره كه ت له دلخوازه كه ي بكه يت
 كريون : مردن نهو نه قينه له ناو ده با
 ئيسمينا : كه واته هه ر ده بي بمر
 كريون : بيگومان ، كاتيكي زوريشان به فيرودا .
 پاسه وانه كان ، نه م دوو ئافره ته بگرن . نازا نهو كه سه يه كه
 مه رگ به ره و پيري دي ت خوئي لي ده ر باز كات .
 «ده چنه ده ره وه»

تپه كه : بي تاوانان به خييارن . قه ده ر به هه وه سي خوئي ياري
 به م خيزانه كرد . سه رباري كو ست و موسيبه ته كو نه كانيان
 كو ستي نو ي بش چاوه ريان ده كات ، خواييك بي ماندوو بوون
 راويان ده ني ت . جو بيته ري هه ميشه لاو له سه ر لوتكه ي تو ليپ
 دانيشتويت و قه ت چاو ليك نانييت ، ده بلي بزائم بو ده بي
 ره گه زي مروف له گه ل خوشيدا ناخوشي بيته ري و بو ناتواني له
 كاره سات خوئي رزگار بكات ، له بهر چه خيرو شه ر
 جي گو ركي ده كهن كه خواوه نديك به ره و نه مانمان ده بات و
 له جي ئي خو ياندا نامين . . به لام نهو هه مونه . . بلييت بو
 شكات و سكالآ هاتيبي

كريون : روله تو تاوانه كه و حوكمه كه ي من ده زاني ، ئيتر بو
 ها تويت ، ئايا ده ته وي لمان ياخي بيت يان هيشتا وه كو جارن
 ئيمه ت خوش ده وي .

هي مون : من مل كه چي فرمانم ، هيچ ژن و ژن خوازيه كه ناتواني
 له ري ئي ئاموزگاريه ژرانه كاتا بوه ستي .

كريون : ده م خوش ، كور ده بي له قسه ي باوكي ده رنه چي ،
 نهگه ر فرزند وانه بي بو چي باشه .

ده بي دوستي خو مانمان خوش بو و تا له توانا شانا بيت نازاري

بيروپرا . ئەو كەشتىوانەى بە توندى چارۆكەى كەشتىكەى دەگرى زووتر وەردەگەرى . چارۆكەكەت نزم راگرە : گوى بگرەو هئور بەرەو . دەئى باوهرت بە قسەكانم هەئى . هەرچەندە من هئىشتا لاوم بەلام چاكىش دەزانم كە بەرگرى لە مەسەلەئىكى دادپەروەرانه دەكەم .

ئىپەكە : پاشا . ئەگەر راست دەكا گوى لى بگرە ، ئەگەر هەلەش بوو دەئى ئەو گوى بو تو شل كا . چونكە لە هەردوو بەرەكەدا مەسەلەكە بە دەس پياوى ژىرو عاقلەوہە .

كريون : چى ؟ چى ؟ دەتانهوى لە مندالئىكەوہ فىرى عەقل و دادپەروەرى بىم ؟

هيمون : ئەمىش زولمئىكى دىكە ! تەماشائى كردهوہكانم بكە نەك تەمەنم .

كريون : كەواتە پياھەلدانى پياو خراپان و ئاشووب گىران كارئىكى باشە

هيمون : بە هىچ جورى مەدحى پياو خراپان ناكەم
كريون : ئەى ئەم خراپەئى ؟ ئەى خراپە وەك نەخوشى بەدەمارەكانيا هات و چۆ ناكات ؟

هيمون : مىللەت وا نالئىن

كريون : جوانە ! كەواتە دەئى مىللەت رى نىشاندەرم ئى
هيمون : ئەھا ئەوہا توش وەك لاوئىك قسە دەكەى ، وازانم خۆشت هەستى پئدەكەى

كريون : بو ! بەراى تو دەئى ئەم شارە بە رپرەوئىكى جيا لە رپرەوى ژيانى خۆميا بىم ؟

هيمون : شار نىە بو تەنھا كەسئىك دروست كراى

كريون : شار ژنى شەرىى سەروكەكەبەق

هيمون : باشە ، ئەگەر دەتەوى بە تەنھا خۆت حوكم بكەيت دەئى لە شارئىكى چۆل و خاپوردا بژىت

كريون : وازانم پشئى كچەكە دەگرى

هيمون : كەواتە ئەو كچە تويت ، چونكە لە تو بەولاولە ، هىچى دىم مەبەست نىە

كريون : ئى حورمەت ، ئىپانەى باوكت دەكەى !

هيمون : چونكە باوكم زۆردارە

كريون : هەر لەبەر ئەوہى دەمەوى بەئىنەكەم بەرمەسەر بۆبە بە زۆردارم دەزانى ؟

هيمون : بەئىنەكەت بەرىتە سەر !! ئەى نازانى كەوئىستى خواوہندەكان ژر پى دەخەى ؟

كريون : هەى خويرىى سەر ژنانى ، دەتەوى لە پئناو ئافرەئىكدا لە راستى لابدەيت .

هيمون : رەنگە واى ، بەلام بە هەرحال ، ئەگەر لە مەحكەمەئىكى نارەوا رازى نەبم مانائى ئەوہنىە لە رىى راست لام داى .

كريون : تو ئەم هەموو بەرگرىت لەبەر خاترى ئەوہ

هيمون : لەبەر خاترى توشە ، لەبەر خاترى خۆم و خواوہندەكانى دۆزەخىشە

كريون : ناھىلئم بە زىندووئىتى بىئى

هيمون : كەواتە لە دۆزەخدا و بە مردووى ئەبىم

كريون : هەرەشەى خۆ كوشتنم لى دەكەى ؟

هيمون : هەرەشەى هىچت لى ناكەم ، تەنھا دەمەوى رىى زۆردارىت لى بگرم

كريون : دواى هەر پەشائىت بو دەمئىتەوہ

هيمون : ئەگەر كورپ نەبوومايە دەمگوت تو . .

كريون : ئاگات لە دەمت ئى سەرژنانى ، بە قسەى پرپووبچ تورەم مەكە .

هيمون : تو لە خۆت بەولاولە گوى لە قسەى كەس ناگرى

كريون : ئاھ ! كەواتە وايە . . سەربازەكان ئەو شىتەم بو بىن با بەبەرچاوى دەزگىرانەكەبەوہ بمرى

هيمون : تو هەلەيت ، قەت مردنى ئەو بە چاوا ناىنم ، ئەم

تورپەبىشەت بو ئەو دەس و پئوہندانە دەرپرە كە لئى قبول دەكەن .

ئىپەكە : ئەوہ بەرا كردن رۆيشت ، تەواو ئىكچوہ ، دەترسى

شتیک له خوئی بکا

کریون : چی دهکات بایکات ، هیچ شتی هم دوو تاوانباره
رزگار ناکات

تپهکه : چی ! بو نیازت وایه ئیسمیناش له گهل ئهنتیگونا
بکوزی

کریون : نه ، قسهکات راسته ، ئیسمینا هیچی نه کرده
چاکت کرد تاگادارت کردمهوه

تپهکه : چ جوړه مردنیکت بو ئهوی دی ههلبژاردوه

کریون : له ئهشکهوتیکی ناو جهرگهی بیاباندا چهپی
دهکم ، هه ئهوهنده خوړاکي دهدهمی نهمری بو ئهوی
تاواوه کهفارهتی تاوانهکانی بداتهوهو نویژ بو پلوتون بکات ، جا
ئوسا باخواوهندهکانی دوزهخ فریای کهون .

تپهکه : ئهی خوشهویستی ، تو له دلی ههموو کهسینکدا چی
نوت دهکهپتهوه ، ههزار دهولهمنهدهکهیت و دهولهمنه
ههزار ، گونای کچان سوور ههلهگهپینی ، به دهریاکانا
دهپهپتهوهو سهر به کولپتهکانا دهکهیت . ئهی خوشهویستی ،
کهس ناتوانی له داوی تو دهر باز بیست ، نه خواوهنده نهمرهکانو
نه مروقه تهمهن کورتهکان . که فینوس هزی له شتیک کرد
ریی لی مهگره ، لهم ساتهدا که ئهنتیگونا بهرهو گوړ ههنگاو
ههلههینپتهوه ، دهگریمو ههست دهکم هیچ دلسوزیهکم له
دلدا بهرامبهر به میرهکم نهماوه

«له لای راستهوه ئهنتیگونا له نیوان دوو

پاسهوانا دهردهکهوی . دهوهستی»

ئهنتیگونا : هاوونیشتانیان ، تهماشام بکهن ، ئهوا دوا گهشم
دهس پیدهکم ، بو دواجار تهماشای تیشکی خوړ دهکم ،
پیش ئهوهی تامی مالو میردی بچیزم و گورانی و ههلهپرکیی
شایهکم بینم ، واخوای دوزهخ به زیندوی راپنچم دهکا
تپهکه : کهواته دهمری . . بی ئهوهی نهخوش بی یا بریندار .
سهرهست ، به کچی و زیندوی ، به ناوبانگ دهمری ،
تو . . تنها تو . . بی لهم ههموو بهشهره تهمهن کورتانه

دهچپته لای پلوتون .

ئهنتیگونا : کاتی خوئی باسی مردنی تانتالم بیستبو . کاتی بهسهر
لونکهی سیبلهوه ده بی ، له پر ههست دهکات که تاویرهکه
وهک رووهکه ههلواسراوهکان توند دهیگرنو له دهوری سهوز
ده بن . . ئهوهتا بهفر دایدهپوشی و فرمیسهکه ساردو سهرهکانی له
سهرهوه دهکهویته خواوهوه ، ئانهوی به چیی من و ئهوخوشی و
دهسبازیهش چاوه ریم دهکات .

تپهکه : هیی ، هیی ، بهلام ئیمه بنیادهمین ، بیچارهین .
ئویش خواو کچی خوابوو ، به هه حال تو که یهکیکی له
مروقه سادهو تهمهن کورتهکان ، ئهوهت بهسه که چاره نووست
وهک چاره نووسی خواوهندهکان بیست .

«دهوهستی»

ئهنتیگونا : گالتم پی بکهن ، تهمه باشرین ههله ، پروام پی
بکهن من خیرو خوشی ئیوهم دهوی . باهیچ نه بایه من
پرؤشتمام ئهوسا چی یان دهکرد بایکهن . ئاه ، سیبه ، ئاه
شاره جوان و قهشهنگهکم ، تهماشاکه چون گالتم پیدهکهن و
بهرهو جیگاییکی بی ناوو نهزانراوم دهبن ، بهلی بی ناو چونکه
نه له گهل مروف نه له گهل تاپو ، نه له گهل مردووانو نه
له گهل زیندوانا ناروم .

تپهکه : خهتای خوته ، بو سه ریچی له دادو یاسا دهکهی ؟
بی له وهش ، تو تاوانهکهی ئودیبیش ده بژی .

ئهنتیگونا : من کچی تاوانم ، بویه دهمرم

تپهکه : مردو پهستی شتیکي جوانه ، بهلام یاخی بوون له
فرمانی ئاغا کاتمان جوان نیه ، زور له خوت بایی بویت بویه بهم
روژه گه بشتیت

ئهنتیگونا : نه هیچم دهوی و نه کهس ، به تنها ، بی ئهوهی
کهس له گهل خومدا نازار بدهم ، بی میرد ، بی هاوری .
بی یارمهتی ، ههنگاو بهرهو نازار ده نیم . چیت ، نه روژ و نه
چاوه زپینه کهی و نه تیشکی خوړیش ده بینم .

کریون : پیشتر گوتم ، ئه گهر هه کهسی بمری له کاتی مردندا

پووستی بهم گشته شیرو چپروکه بی ، به هیچ جورئ ئیشان بو ناکری

توب : هەر ئیسته بیه و له بهندیخانهی قایم کهن و به جی ییلن .

«به بزوتنه و به کی ناکاوی ئه نتیگونا رمی دهستی پاسهوانی لای راست بهر ده بیته و بهردهم ئه نتیگونا ، پاسهوانی لای چهپ سهرنیکی دهگری و ئه نتیگونا توند دهستی لی قایم دهکات ، ئیروهك بلیت له نیوان دوو قازی و له دادگادایت دیته پیش چاو»

«ئه نتیگونا» : خواحافیز ، با به شه کهی من له ژبانا بدزری ، دهروم باوکم و دایکم و ئیتوکل ده بینم . که ئیوه مردن ، من ئیوه شت و چاوم داخستن . سهر خوشم بووم چاوه کانی «بولینیس» داخست ، ناهه قیشم نه بوو ، ئه مهی من کردم رهنگه له گه ل میرد و مندالدا نه کری ، چونکه دهشی به کیکی دیکه جی میرد بگریته و ، مندالیش بمری به کیکی دی دهخولقیته و ، به لام که باوک و دایکمان مردبن براو خوشکی تازه له کوئی بینم ؟ ئه وهی من کردم له بهر روشنایی ئه م بروایه دابوو ، هەر له پیناو ئه مه شدا ئیم دهدهن و کریویش له مال و میردو مندالم دهکات .

دهی چیم له خواوهنده کان کردی تا بهم جوره پشتم تی بکهن ؟ ئه گه کردوه وهی ئه م جهل لادانهیان لاپه سه ند بی ، ئه وابه سبهی ده بزانه و له کرده وهی خویم په شیمان ده به وه ، به لام ئه گه به دلپان نه بی ، با ئه وانیش وهك من کوست که وتووین و به دم تازاره وه بنالن .

تیه که : دهروونی هیشتا هیور نه بوه ته وه

کریون : قهت ئه وهت به بیرا نه یهت که به هه ره شه و ترساندن وازت لی بینم

«ئه نتیگونا ده چیته خواره وه به ره و به شی دواوهی شانوکه و پاسه وانه کان ئه م لای ئه ولایان لی گرتوه ، پاسه وانیک له درزینکی دواوهی شانوکه ده چیته ژوره وه و ئه وهی دیکهش به دوا یا

دهروات و له سه ر خو چمکیکی پالتوکه ی ئه نتیگونا راده کیشی و ده چنه ژوره وه»

ئه نتیگونا : «هیشتا به ته وای نه چوه ته ژوره وه»

ئه ی سییه کان ! هه موو شتی کوتایی هات ، ئه وه تا راپیچم ده کهن ، ئه ی سه رکرده کانی سییه ، دوا سازاده تان ئیپانه ده کری ، پروانن چون به دم تازاره وه ده نالم ، ته ماشا کهن چ جوره پیاویک سزاو تازاری دل کهم ده دا .

تیه که : «دانای» یس زینده به چال کرا و واله نیوان ته نه که مه کاندان ئیژراوه . که چه کهم ئه ویش وهك تو له بنه ماله یه کی ره سه ن و خانه دان و هه لگری توخمه زیرینه که ی جو بیته ربوو ، با کوس منداله کانی دریاسی کرد به بهرد ، ئه و لاره زور په شیمان بووه وه که شه ری به و که چانه فروشتبوو که خو یان بو با کوس ته رخان کردبوو ئاگری چراکانیانی کوژاند بوه وه گالته ی به خواوهنده کانی شیعر کردبوو .

«تیریز یاس لای راسته وه دیته ژوره وه و مندالیک دهستی گرتوه» تیریز یاس : ئه ی سه روکه کانی سییه : ئه وه تا بووم به دووان ، چونکه بی ده سگرتن ناتوانم ههنگاو بینم .

کریون : تیریز یاس هیچی تازهت پی به

تیریز یاس : ئه گه به قسه م بکه ی پیت ده ئیم

کریون : هه میشه باوهرم پی کردویت

تیریز یاس : ئه گه به ری ی راستا رویشته ی ، به لام ده زانم لات داوه .

کریون : ئه وه ئه لی چی ، قسه کانت ده متر سین

تیریز یاس : ئه م مناله منی هینا و منیش کهسانی دی ده هیتم به چاوی خو ی پاشا وهی له شه که ی بولینسی بینی که له په رستگا که ماندا فری درابوو سه گ و دالیش ده میان تینابوو ، له و ساوه خواوهنده کان قوربانیه کا ئمان لی وه رنا گرن ، گیانه وه ره کانیش له هه موو لاینکه وه ده زیرین ، رۆله بروام پی بکه ، ده شی پیاویک هه له بکا ، به لام سووربوون له سه ره هه له گه وجیه . چیر مردوو تازار مه ده ، به زمانی خوشه و یستی و دلسوزیه وه ئه م

قسانەت پى دەلیم .

کریون : جوانه ! هه مووتان دژم ده و ستنو تیرم تی ده گرن باشه ، زورباشه ، پاره بو خوتان کو بکه نه وه و بیه نه دهره وه ، زیری سهردی و هیندی هکان زهوت بکه ن ، به لام نه و هاش باش بزنان که که س ناتوانی له شه که ی بولینیس بنیزی ، ته نانهت نه گهر داله کان له شه که ی بجه نه سهر عهرشی جو بیته ریش نه وه م نه کردوه و نایکه م . مروقیك که مردن له چاره ی نوو سرائی نایی کرامه تی خواوه نده کان پیشیل بکات . تیریز یاس وادیاره پاره ی چاکت وهر گرتوه تانه م قسانه بکه یت ، نه مه ش نیشانه ی خو دوراندنه .

تیریز یاس : پیاویك ! تنه ا به ك پیاو ده زانی و تیده گا

کریون : کومه لی «عراف» هکان تینوی پاره ن

تیریز یاس : کومه لی پاشا کانیس تینوی باجن

کریون : ئایا ده زانی من پاشای توم ؟

تیریز یاس : ده زانم ، به لام نه و هاش ده زانم که تاجه که ت و

سه لامه تی سیبه به خششی منه و من به توم داوه

کریون : چهن جهزت له شتی سه پرو سه مه ره به

تیریز یاس : تو ناچارم ده که ی نه مانه بدرکیم ههر چه نده من

خوم چهز نا که م بیانلیم

کریون : قسه بکه ، به لام به کری گراو مه به

تیریز یاس : که واته له ده وله مه ندیکی گه وره ده چه م ؟

کریون : ده باش بزانه ، من له قسه ی خوم پاشگه ز نا به وه

تیریز یاس : ده توش باش بزانه ، که پاداشی تاوانی زینده به چال

کردنی ئافره تیک مه رگی کوره که ت ده بی ، کوشکه که ت پرده بی

له شکات و سکالا ، هه موو نه و شارانه شت لی ده ور و ژین که

پارچه گوشتی خویناوی ئاده میزاد به دم جانه وه رانه وه ده بین

ده ی روله ده سم بگره با پروین ، ئومید ده که ین له مه و دوا نه م

کابرایه بتوانی جله وی زمانی خو ی بگری و حورمه تی ریشه

سپی به که مان بگری .

«ده چینه دهره وه»

تیه که : قسه کانی هه میسه راست دهره چه نو دینه دی

کریون : داخی گرانم ! میشکم وه خته بته قی ، به لام پاشگه ز

بیمه وه چه یام ده چی ، له ولا شه وه خوا هه لئاگری به هو ی

عینادیمه وه تووشی نه م هه موو دهره سه ره به یم ، بلی چی بکه م .

تیه که : کچه که رزگار بکه

کریون : ئاوا ، ده ته وی پاشگه ز بیمه وه ؟

تیه که : زووکه ده ی ، توله ی خواوه نده کان نریک بوه ته وه

کریون : ده بی هه روا بکه م ، هیه ، به لام زه حمه ته ، زور

زه حمه ته

تیه که : ده ی ، ده ی ، ده ی ، که سی دیکه رامه سپیره ، ده بی

خوت بیکه یت .

کریون : به را کردن دهروم ، دوام که ون ، ته ورو پاچو

خا که ناز بیینو وهرن ، ده ترسم باوی یاسا کونه کان نه مانی .

«ده چینه دهره وه»

تیه که : تو ، نه ی نه و که سه ی به هه زار ناوه وه تاجت له سه ر

ناوه : باکوس ! دانیشتوی سیبه ی پایته ختی باکوسیه کان .

توی نه ستیره کان ده خه یته سه ماو شه و ده خه یته گورانی ووتن .

زووکه به هه نگاوه گه وره کانت رابکه ، به ره و نه و چیا به ی له

هیشوو ده کا . . به په له رابکه ! یارمه تیان بده ، له گه ل

سه رخوشه کانتا که مه ستی باده ن خوت بگه یینه ره نه وی .

په یامبه ر : هاو نیشته انیانی کادیوس ، به خت پشتان تیده کا .

پیشتر به غیلیم به کریون ده برد ، که چی ئیستا وا نه ستیره ی له

ئاوا بووندا به ، نه گهر دلّت خوش نه بوو سامان و ته ختی پادشاهی

هیچ ناهینی .

تیه که : قسه بکه

په یامبه ر : هیمون خو ی کوشت

تیه که : ئوه تیریز یاس ، نه وه ئیریدسی شازنه ده بی شتیکی

بیستی

ئیریدس : «له سه رووی پلیکانه کانی لای راسته وه

دهره که وی ، به ئاسته م نوزه ی دهره چه ی» ده لیم . . من . .

بیستم . . تیزی . . تیزی درگای په رستگای منیرقام کرده وه .

وه خته بوو له په وروو بکه وم . چی قه وماوه ؟ ده بی گوی بگرم .

ده توانم گویتان لی بگرم . زووکهن ، بهلاوازم مهزانن ، دهی هیشتا به هیزم و ده توانم بهرگهی بازار بگرم
 په یامهر : ژوه گه وره خوشه ویسته کم . گوی بگره با بوی باس بکم ، من خوم هموو شتیکم به چاوی خوم بینی .
 دواي تهوهی پاشاوهی بولینیسمان سووتاندو نویزمان بو خواونده کان کرد ، رامن کرده تهو شوینهی تهنتیگونای تیا
 چه پس کرابوو ، کریون دهنگی کوره کهی بهر گوی کهوت ، که بهندیخانه کهمان شکاند ، نای که دیمه نیکی دلته زیمان
 بهرچاوه کهوت ، تهنتیگونا خوی خنکاندبوو ، په ته کهی له کراسه کهی خوی دروست کردبوو ، هیمونیش باوه شی به کچه
 به سزمانه که دا کردبوو ، که چاوی به کریون کهوت هوشی لای خوی نه ماو شمشیره کهی له کالان ده رکرد و تفیکی لیکرد ، که
 کریون چاوه سوور هه لگراوه کانی هیمونی بینی نه یوزرا لهوی راهه ستی و یه کسر بوی دهری ری ، لهو سانه دا هیمون
 شمشیره کهی له سنگی خوی چه قاندو خوین له دلیه وه فیجقهی کردو تهنتیگونای خه لسانی خوین کرد ، هه ره لهوی له گه ل
 خوین و مهرگدا ماره ی کرد .
 «ئیریدیس گوی له م هه واله جهرگبرانه ده گری و پاشه کشی»
 ده کا

تیه که : شازن هیچی نهوت ، ده بی چیی به دهسته وه بی
 «کاتیکی دریز»
 په یامهر : نایهوی خوی بکاته گالته چی خه لک
 تیه که : بیدهنگی له قیزه و هاوار زیاتر ترسو و لهرز ده نوینی
 په یامهر : راسته ، باپرؤم بزانه لهوی چی نه بی
 تیه که : پاشا کوره کهی هه لگرتوه
 کریون : «له شی کوره کهی گرتوه به کوله وه ، پاشان دایده نی و
 به چوکا دی و دهس به سهرو فزیا ده هینی کوره کم !
 روله گیان ! هیمون کوره کم ! من خوین پریم ، من توم کوشت
 تیه که : تازه چوو ، په شبانی هیچ دادت نادا
 کریون : خواییک دهستی ناو ته بینه قاقه م و یه کیکی دی له
 پشته وه پیاما ده کیشی ، تهو ماله بهختیاره ی بنیام نابوو

وابه سه رما تهروخی
 تیه که : به لی میرم ، موسیهت دواي موسیهت
 کریون : موسیهتی دیکه ! چی ؟
 «ته ماشای کوره کهی ده کاو له تهوقی سه ریه وه تا په نجهی پی ی
 سه رنجی ده دا»
 له مه زیاتر ده بی چی دیکه رووبدا
 په یامهر : ژنه کهت مرد
 کریون : ژنه که شم مرد ؟ درویه ! نا ه پلوتون هموو شتیکم لی
 ده سینیه وه ، ژنه کم دواي کوره کم ، درو ته کهی ، کوا له
 کوی به ؟
 په یامهر : خوت ته ماشا که ، ده رگا که کراوه ته وه
 کریون : ئیریدس
 په یامهر : له لای په رستگا که دا خوی کوشت و پی ی وونی
 خوین ریژ .
 کریون : ده ترسم . بمکوزن زوو بمکوزن
 هه ست ده کم ده کهومه ناو کهنده لانیکی بی بنه وه
 په یامهر : به کوشتی هیمون و تهنتیگونای تاوانبار کردی .
 کریون : «به دهنگیکی ورو گیزه وه» چی ؟ ده لی ی خوی
 کوشت ؟ ژنه کم خوی کوشت
 په یامهر : به لی
 کریون : هه ی هاوار ! بمهن ! دوورم خه نه وه ! من له هیچ
 که مترم ، له هیچ که متر ، نازانم سهیری کوی بکم ، دهس
 بنه مه سه رچی ، قاج له کوی دانیم ، هموو شتیکم له
 دهس چوو ، بروسکه و هه وره تریشقه م به سه ردا داده باری .
 تیه که : ده بویه له ئیهانه کردنی خواونده کان بترسابای ، تازه
 په شبانی دادت نادا ، له کیست چوو .

«په رده»

عن کتاب : جان کوکو
 تعریب الدكتور صلاح خالص
 مطبعة الرابطة بغداد ۱۹۵۵